

forskellige myndigheder. Der er henvendelser angående familiepolitik, angående tjenestemand's forhold, herunder om kvinders adgang til at blive postbude og politibetjente, det mener man desværre stadig ikke kan lade sig gøre, og der er ikke mindst mange henvendelser vedrørende sambeskatningen.

Ja, lad mig da slutte denne beretning med et ønske om, at diskussionen her på landsmødet må blive ført med respekt for modstridende synspunkter i vurderingen af, hvordan kvindens ligestilling med manden kan opnås - men i enighed om målet: gennemførelsen af en reel ligestilling.

Jeg tror - og jeg håber - at diskussionen kan føres på dette principielle plan - principielt også i den forstand, at det er tilrettelæggelsen af fremtiden, vi skal beskæftige os med.

Naturligvis vil enhver radikal ændring af de nuværende forhold kræve overgangsordninger - det må vi i Dansk Kvindesamfund, som de realpolitikere, jeg mener, vi er, kunne acceptere. Men lovgivningen må tilrettelægges sådan, at den ikke bremser udviklingen, sigtet må være det rigtige.

Dansk Kvindesamfund har aldrig været nogen talstærk forening, men altid en forening med indflydelse - man har lyttet til, hvad Dansk Kvindesamfund sagde.

Mon ikke forklaringen på dette er, at D.K.s medlemmer - som historien gang på gang har vist det - har evnet i deres stillingtagen til de principielle kvindesaglige spørgsmål at se væk fra deres egen aktuelle situation, og har været i stand til at tænke og handle for fremtiden?

Jeg vil håbe, at dette landsmøde vil vise, at vi fortsat er i stand hertil.

Nathalie Lind